

En Vefalı Senmişsin

– H.KURTARAN · 14 Eylül 2011

EN VEVALI SENMİŞSİN

=====

Var mıdır daha siyah, kaderin karasından,
Nokta oldu yüreğim, bu gönül yarasından.
Gülün suyu gamzede, damlıyor arasından,
Yalınayak yollarda, ritimlerle şenmişsin,
Dilrübâ'dan sordum ki, en vefalı senmişsin!

Her sevdanın bedeli, gece gündüz yanmakmış,
Bu gözler sevişirken, kavuşurum sanmakmış.
Tuz ekmeğin yanında, bedenine banmakmış,
Artı yüklü proton, bilimlerde fenmişsin,
Dişeb'de hissettim ki, en vefalı senmişsin!

İşte aşkın ruleti, satırlardan vurdurdun,
Dikenlidir kengerler, yol başında durdurdun.
Yalnızlığım zirvede, pembe hayal kurdurdun,
Bir ressamın tuvali, yanaktaki benmişsin,
Somay gibi gördüm ki, en vefalı senmişsin!

Yakmışlar tüm renkleri, anılarda kalarak,
Gecenin dili söyler, türküleri çalarak.
Aşkının teftişinde, yokluğuna dalarak,
Kodlanmış şifrelerde, bu bedende genmişsin,
Bigane'den duydum ki, en vefalı senmişsin!

Açılan bir boşlukta, dağılmış çoktan küller,
Pencerede beklerken, eskimiş artık tüller.
Taze sıkılmış ruhum, elimde kalmış güller,
Mükemmel anatomi, vazgeçilmez tenmişsin,
Dünyada tanıdım ki, en vefalı senmişsin!

Hakan KURTARAN

04.12.2008-Aydın

Dilruba = gönül hırsızı

Dişeb = dün gece

Somay = Ay gibi kusursuz,eksiksiz güzel

Bigane =Yabancı